

Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA MELHIORA VATELĒ [*MELCHIOR WATHELET*] SECINĀJUMI,
sniegti 2016. gada 7. aprīlī¹

Lieta C-160/15

GS Media BV
pret
Sanoma Media Netherlands BV,
Playboy Enterprises International Inc.,
Britt Geertruida Dekker

(Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlandes Augstākā tiesa) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Autortiesības un blakustiesības — Direktīva 2001/29/EK — Informācijas sabiedrība — 3. panta 1. punkts — Izziņošana sabiedrībai — Interneta vietne — Hipersaišu uz citā interneta vietnē brīvi pieejamiem darbiem publiskošana — Īpašnieka atļaujas neesamība

I – Ievads

1. Šis 2015. gada 3. aprīļa lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kuru *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) Tiesas kancelejā iesniedza 2015. gada 7. aprīlī, ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā² 3. panta 1. punktu.

2. Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *GS Media BV* (turpmāk tekstā – “*GS Media*”) un *Sanoma Media Netherlands BV* (turpmāk tekstā – “*Sanoma*”), *Playboy Enterprises International Inc.* (turpmāk tekstā – “*Playboy*”) un *B. G. Dekker* (turpmāk tekstā kopā – “*Sanoma u.c.*”) tostarp par hipersaišu (vai “saišu, uz kurām var uzklikšķināt”) uz citām vietnēm, kurās var aplūkot pirātiskās žurnālam *Playboy* izgatavotās *B. G. Dekker* fotogrāfijas, publicēšanu *GS Media* pārvaldītajā interneta vietnē *GeenStijl.nl* (turpmāk tekstā – “*GeenStijl*”).

II – Atbilstošās tiesību normas

3. Direktīvas 2001/29 preambulas 2.–5., 9., 23. un 31. apsvērumā ir noteikts šādi:

“(2) Eiropadom[ē] [..] tika uzsvērtā vajadzība izveidot vispārēju un elastīgu tiesisku regulējumu Kopienas līmenī, lai veicinātu informācijas sabiedrības attīstību Eiropā. [..].”

(3) Ierosinātā saskaņošana palīdzēs īstenot iekšējā tirgus četras pamatbrīvības, un tā ir saistīta ar tiesību un jo sevišķi īpašuma, tajā skaitā intelektuālā īpašuma tiesību pamatprincipu un izpausmes brīvības, kā arī sabiedrības interešu ievērošanu.

1 — Oriģinālvaloda – franču.

2 — OV L 167, 10. lpp.

- (4) Nodrošinot lielāku juridisko noteiktību un intelektuālā īpašuma labāku aizsardzību, autortiesību un blakustiesību saskaņots tiesiskais regulējums veicinās būtisku ieguldījumu jaunradē un jauninājumos, tostarp tīklu infrastruktūrā, kas savukārt veicinās Eiropas rūpniecības izaugsmi un konkurētspējas palielināšanos gan satura un informācijas tehnoloģijas jomā, gan arī daudzās ražošanas nozarēs un kultūrā vispār. [..]
- (5) Tehnoloģijai attīstoties, jaunrades, ražošanas un izmantošanas iespējas ir palielinājušās un kļuvušas daudzveidīgākas. Kaut arī nav vajadzīgas jaunas intelektuālā īpašuma aizsardzības koncepcijas, būtu jāpielāgo un jāpapildina esošie tiesību akti attiecībā uz autortiesībām un blakustiesībām, lai tie pienācīgi atbilstu ekonomiskajam stāvoklim, piemēram, jauniem izmantošanas veidiem.
- [..]
- (9) Autortiesību un blakustiesību saskaņošanas pamatā jābūt augstam aizsardzības līmenim, jo šīm tiesībām ir izšķiroša nozīme intelektuālajā jaunradē. To aizsardzība palīdz nodrošināt jaunrades uzturēšanu un attīstību autoru, izpildītāju, producentu, patērētāju, kultūras, rūpniecības un visas sabiedrības interesēs. [..]
- [..]
- (23) Šai direktīvai būtu jāturpina saskaņot autora tiesības uz izziņošanu. Šīs tiesības būtu jāsaprot plašā nozīmē – kā tādas, kas attiecas uz visa veida izziņošanu sabiedrībai, kura nav klāt vietā, kur notikusi sākotnējā izziņošana. Šīm tiesībām būtu jāattiecas uz darba visa veida raidīšanu vai atkārtotu raidīšanu sabiedrībai, izmantojot vai neizmantojot vadus, tajā skaitā raidīšanu ēterā.
- [..]
- (31) Jā saglabā taisnīgs līdzsvars starp dažādu kategoriju tiesību subjektu [īpašnieku] tiesībām un interesēm un dažādu kategoriju tiesību subjektu [īpašnieku] un aizsargātu tiesību objektu izmantotāju tiesībām un interesēm. Jāpārvērtē esošie dalībvalstu noteiktie izņēmumi un ierobežojumi, ņemot vērā jauno elektronisko vidi. [..]”

4. Šīs direktīvas 3. pantā ir noteikts:

“1. Dalībvalstis autoriem piešķir ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt savu darbu izziņošanu, izmantojot vadus vai neizmantojot tos, tajā skaitā savu darbu publiskošanu tā, lai sabiedrības locekļi tiem var piekļūt no pašu izvēlētas vietas pašu izvēlētā laikā.

[..]

3. Direktīvas 1. un 2. punktā minētās tiesības neizbeidzas līdz ar šajā pantā minēto izziņošanu vai publiskošanu.”

5. Šīs direktīvas 6. pantā ir paredzēts:

“1. Dalībvalstis paredz atbilstīgu tiesisko aizsardzību pret jebkuru efektīvu tehnoloģisko pasākumu apiešanu, ko attiecīgā persona veic, apzinoties savu rīcību, vai, ja tai ir jāapzinās sava rīcība.

[..]

3. Šajā direktīvā vārdi “tehnoloģiski pasākumi” nozīmē jebkuru tehnoloģiju, ierīci vai komponentu, kurus parasti izmanto, lai nepieļautu vai ierobežotu tādas darbības ar darbiem vai citiem tiesību objektiem, ko nav atļāvis tiesību subjekts, kuram ir likumā paredzētās autortiesības vai blakustiesības vai [Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 11. marta] Direktīvas 96/9/EK [par datubāzu tiesisko

aizsardzību (OV L 77, 20. lpp.)] III nodaļā paredzētās *sui generis* tiesības. Tehnoloģiskus pasākumus uzskata par “efektīviem”, ja tiesību subjekts kontrolē aizsargātā darba vai citu tiesību objektu izmantošanu ar piekļuves kontroli vai aizsardzības procesu, piemēram, kodēšanu, trokšņu radišanu vai citu darba vai cita tiesību objekta pārveidošanu, vai ar kopiju kontroles mehānismu, ar ko sasniedz aizsardzības mērķi.

[..]”

6. Šīs pašas direktīvas 8. pantā ir paredzēts:

“1. Dalībvalstis paredz atbilstīgas sankcijas un tiesiskās aizsardzības līdzekļus attiecībā uz šajā direktīvā izklāstīto tiesību un saistību pārkāpumiem un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šo sankciju un tiesiskās aizsardzības līdzekļu piemērošanu. Tādējādi paredzētajām sankcijām ir jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām.

[..]

3. Dalībvalstis nodrošina to, ka tiesību subjekti var pieprasīt rīkojumu pret starpniekiem, kuru pakalpojumus trešā persona izmanto, lai pārkāptu autortiesības vai blakustiesības.”

7. Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvas 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū³ 14. pantā “Glabāšana” ir noteikts:

“1. Ja tiek piedāvāts informācijas sabiedrības pakalpojums, kas sastāv no pakalpojuma saņēmēja piedāvātās informācijas glabāšanas, dalībvalstis nodrošina, ka pakalpojuma sniedzējs nav atbildīgs par informāciju, kas glabāta pēc pakalpojuma saņēmēja pieprasījuma ar noteikumu, ka:

a) pakalpojuma sniedzējam nav faktisku zināšanu par nelikumīgu darbību vai informāciju un, attiecībā uz prasībām par bojājumiem, tas nezina par faktiem vai apstākļiem, kas liecina par nelegālu darbību vai informāciju;

vai

b) pakalpojuma sniedzējs pēc šādu ziņu iegūšanas rīkojas ātri, lai izņemtu šādu informāciju vai liegt[u] tai pieeju.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja pakalpojuma saņēmējs rīkojas saskaņā ar pakalpojuma sniedzēja pilnvaru vai kontroli.

3. Šis pants neietekmē tiesas vai administratīvās iestādes tiesības saskaņā ar dalībvalstu juridisko sistēmu pieprasīt pakalpojuma sniedzējam izbeigt vai novērst likuma pārkāpumu, kā arī neietekmē dalībvalstu tiesības izveidot procedūras, kas regulē informācijas izņemšanu vai pieejas liegšanu tai.”

8. Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu⁴ 11. panta trešajā teikumā ir noteikts:

“Dalībvalstis nodrošina arī to, ka tiesību īpašnieki var lūgt piemērot tiesiskās aizsardzības līdzekļus pret starpniekiem, kuru pakalpojumus izmanto trešā persona intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpšanai, neskarot Direktīvas [2001/29] 8. panta 3. punktu.”

3 — OV L 178, 1. lpp.

4 — OV L 157, 45. lpp., un labojumi – OV 2004, L 195, 16. lpp., un OV 2007, L 204, 27. lpp.

III – Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

9. *Sanoma* – ikmēneša žurnāla *Playboy* izdevējs – pasūtīja fotogrāfam *C. Hermès* veikt *B. G. Dekker* fotosesiju. *B. G. Dekker* regulāri ir redzama Nīderlandes televīzijas programmās. Fotogrāfs pilnvaroja *Sanoma* viņu pārstāvēt, lai nodrošinātu savu intelektuālā īpašuma tiesību, kas izriet no attiecīgā pasūtījuma, aizsardzību un ievērošanu.

10. 2011. gada 27. oktobrī *GS Media*, kura pārvalda interneta vietni *GeenStijl*, publicēja ziņu ar virsrakstu: “[necenzēts vārds]! *Dekker* [..] kailfotogrāfijas”. Šajā ziņā vietnes kreisajā augšējā stūrī bija redzama vienas no fotogrāfijām daļa. Ziņas beigās bija šāds teksts: “Un, lūk, šeit saite uz fotogrāfijām, kuras jūs esat gaidījuši. Kurš pirmais [necenzēts vārds], pirmais [necenzēts vārds]. ŠEIT. [..].” Lasītāji, uzklikšķinot uz hipersaites “ŠEIT”, tika novirzīti uz Austrālijas vietni datu uzglabāšanai, sauktu *Filefactory.com*. Klikšķinot uz nākamās hipersaites, viņi varēja atvērt jaunu logu, kurā bija uzaicinājums “Download now” [“tagad lejupielādē”]. Uzklikšķinot uz šīs pogas, lasītājs atvērtu *.zip* datni ar vienpadsmit *PDF* datnēm, kur katrā bija viena fotogrāfija.

11. Lai arī *Sanoma* bija nosūtījusi brīdinājumus, *GS Media* atteicās izņemt attiecīgo hipersaiti. Savukārt *Filefactory.com* izņēma fotogrāfijas no savas interneta vietnes.

12. 2011. gada 7. novembrī vietnē *GeenStijl* varēja lasīt ziņu ar virsrakstu: “Blote [*Dekker*] gaat *GeenStijl* aanklaguh” [“Kailā [*Dekker*] gatavojas iesūdzēt *GeenStijl*”] saistībā ar strīdu starp *GS Media* un *Sanoma* u.c. par fotogrāfijām, kuras izplatījusi *GeenStijl*. Šīs ziņas beigās bija šādi vārdi: “Jaunums – vēl neesat redzējuši [*Dekker*] kailfotogrāfijas? Tās ir ŠEIT”. Arī šajā ziņā bija ietverta hipersaite uz vietni *Imageshack.us*, kurā varēja aplūkot vienu vai vairākas attiecīgās fotogrāfijas. Arī *Imageshack.us* izpildīja *Sanoma* lūgumu izņemt šīs fotogrāfijas. Trešā ziņa, kurā bija hipersaite, kas veda uz fotogrāfijām, parādījās 2011. gada 17. novembrī vietnē *GeenStijl*. Tās virsraksts bija: “Bye Bye, adieu Playboy” [“Atā, atā, *Playboy*”]. Interneta lietotāji, kuri apmeklēja *GeenStijl* forumu, vēlāk šajā vietnē ievietoja saites uz citām interneta vietnēm, kurās fotogrāfijas varēja aplūkot.

13. *B. G. Dekker* fotogrāfijas tika publicētas *Playboy* 2011. gada decembra numurā.

14. *Sanoma* u.c. cēla prasību *Rechtbank Amsterdam* (Amsterdamas tiesa), tostarp norādot, ka, ievietojot hipersaites un vienas no attiecīgajām fotogrāfijām izgriezumu *GeenStijl*, *GS Media* ir pārkāpusi *C. Hermès* autortiesības un prettiesiski rīkojusies attiecībā pret *Sanoma* u.c. *Rechtbank Amsterdam* (Amsterdamas tiesa) šo prasību lielā mērā apmierināja.

15. *Gerechtshof Amsterdam* (Amsterdamas Apelācijas tiesa) atcēla *Rechtbank Amsterdam* (Amsterdamas tiesa) spriedumu, uzskatot, ka *GS Media*, ievietojot hipersaites, nav pārkāpusi *C. Hermès* autortiesības, jo fotogrāfijas jau bija publiskotas ar to izvietojumu vietnē *Filefactory.com*. *Gerechtshof Amsterdam* (Amsterdamas Apelācijas tiesa) nav spriedusi par to, vai fotogrāfiju ievietošana vietnē *Filefactory.com* bija vai nebija *C. Hermès* autortiesību pārkāpums. Savukārt tā nosprieda, ka *GS Media*, ievietojot šīs hipersaites, ir prettiesiski rīkojusies attiecībā pret *Sanoma* u.c., mudinot *GeenStijl* apmeklētājus aplūkot fotogrāfijas, kuras nelikumīgi izvietotas vietnē *Filefactory.com* un kuras bez līdzīgām saitēm nebūtu bijis viegli atrast. Turpretī *Gerechtshof Amsterdam* (Amsterdamas Apelācijas tiesa) uzskatīja, ka, ievietojot vienas no fotogrāfijām izgriezumu vietnē *GeenStijl*, *GS Media* ir pārkāpusi *C. Hermès* autortiesības.

16. *GS Media* un *Sanoma* u.c. iesniedza attiecīgi apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa).

17. *GS Media* pārmet *Gerechtshof Amsterdam* (Amsterdamas Apelācijas tiesa), ka tā ir nospriedusi, ka *GS Media*, savā interneta vietnē ievietojot vienas no fotogrāfijām izgriezumu savā ziņā par šīm fotogrāfijām, ir pārkāpusi *C. Hermès* autortiesības.

18. *Sanoma* u.c. pārmet *Gerechthof Amsterdam* (Amsterdamas Apelācijas tiesa), ka tā ir nospriedusi, ka *GS Media*, izvietojot hipersaites savā interneta vietnē, fotogrāfijas nav publiskojusi. It īpaši atsaucoties uz spriedumu *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76), *Sanoma* u.c. norāda *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa), ka tādas saites nodrošināšana uz interneta vietni, kurā darbs ir ticis izvietots bez autortiesību īpašnieka piekrišanas, ir izziņošana sabiedrībai un tas tā ir neatkarīgi no tā, vai pirms tam šis darbs ir publicēts ar viņa piekrišanu vai bez tās. Turklāt *Sanoma* u.c. apgalvo, ka vietne *Filefactory.com* bija veikusi ierobežojošus pasākumus sprieduma *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76) 31. punkta izpratnē, “kurus *GeenStijl* lietotāji varēja apiet tādēļ, ka iejaucās *GS Media* un ka tādējādi pirātiskās fotogrāfijas kļuva pieejamas plašākai sabiedrībai nekā tā, kurai fotogrāfijas tika izvietotas “digitālajā seifā”, vai ka vismaz šis fotogrāfijas tika nodotas sabiedrībai, kura, ja vien netiek īstenoti sarežģītāki pasākumi, bez šis iejaukšanās nebūtu varējusi tām piekļūt, un tādējādi šai sabiedrības daļai tās būtu palikušas nesasniedzamas”.

19. Saistībā ar pretapelācijas sūdzības pārbaudi *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) uzskata, ka no sprieduma *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76), kā arī no rīkojuma *BestWater International* (C-348/13, EU:C:2014:2315) nav iespējams pietiekami pārliecinoši secināt, ka ir notikusi “izziņošana sabiedrībai”, ja darbs faktiski ir ticis publicēts iepriekš, taču bez tiesību īpašnieka piekrišanas. Turklāt tā norāda, ka pretapelācijas sūdzībā ir izvirzīts arī jautājums par ierobežojošo pasākumu apiešanu sprieduma *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76) izpratnē. Šajā ziņā tā norāda, ka fotogrāfijas nebija neatrodamas, pirms *GS Media* nebija ievietojuši hipersaiti vietnē *GeenStijl*, taču tajā pašā laikā tās nebija viegli atrast, kas nozīmē, ka hipersaites ievietošana pilnīgi noteikti vienkāršoja to atrašanu.

20. Šādos apstākļos *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

- “1) a) Vai tā ir “izziņošana sabiedrībai” Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē, ja persona, kas nav autortiesību īpašiece, ievietojoš hipersaiti tās pārvaldītā interneta vietnē, norāda uz trešās personas pārvaldītu interneta vietni, kura ir pieejama visiem interneta lietotājiem un kurā bez tiesību īpašnieka piekrišanas ir publiskots darbs?
- b) Vai atbildi uz iepriekšējo jautājumu ietekmē tas, ka darbs arī citādi bez tiesību īpašnieka piekrišanas iepriekš nav ticis publiskots?
- c) Vai būtiski ir tas, ka hipersaites ievietotājs zina vai tam būtu jāzina, ka tiesību īpašnieks nav piekritis darba izvietošanai pirmā jautājuma a) daļā norādītajā trešās personas interneta vietnē, un attiecīgā gadījumā, vai viņš zināja vai viņam bija jāzina par to, ka turklāt darbs arī citādi iepriekš nav ticis publiskots ar tiesību īpašnieka piekrišanu?
- 2) a) Ja atbilde uz pirmā jautājuma a) daļu ir noraidoša – vai šādā gadījumā tā ir vai var būt izziņošana sabiedrībai, ja interneta vietne, uz kuru ved hipersaite, un līdz ar to darbs interneta lietotāju sabiedrībai ir pieejami, lai arī ne vienkārši, tādēļ ka hipersaites ievietošana lielā mērā atvieglo darba atrašanu?
- b) Vai atbildi uz otrā jautājuma a) daļu ietekmē tas, ka hipersaites ievietotājs zina vai viņam vajadzētu zināt par apstākli, ka interneta vietne, uz kuru ved hipersaite, interneta lietotāju sabiedrībai nav viegli atrodama?
- 3) Vai ir jāņem vērā citi apstākļi, atbildot uz jautājumu, vai tā ir izziņošana sabiedrībai, ja interneta vietnē tiek ievietota hipersaite, kas sniedz piekļuvi darbam, kurš iepriekš vēl nav ticis publiskots ar tiesību īpašnieka atļauju?”

IV – Tiesvedība Tiesā

21. Rakstveida apsvērumus iesniedza *GS Media, Sanoma* u.c., Vācijas Federatīvā Republika, Francijas Republika, Portugāles Republika, Slovākijas Republika un Eiropas Komisija. Tiesas sēdē, kas notika 2016. gada 3. februārī, *GS Media, Sanoma* u.c., Vācijas Federatīvā Republika, Francijas Republika un Komisija sniedza mutvārdu apsvērumus.

V – Lietas dalībnieku apsvērumi

22. Portugāles Republika uzskata, ka, neskarot Tiesas sniegtā galīgā risinājuma pamatotību, spriedums *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76) var iespaidot informācijas un zināšanu izplatīšanu internetā. Tā uzskata, ka hipersaišu ievietošanas kvalificēšana par “izziņošanu” šķiet problemātiska un tas tā ir divu iemeslu dēļ.

23. Pirmkārt, Portugāles Republika uzskata, ka digitālajā sabiedrībā hipersaite ir salīdzināma ar zemsvītras piezīmi analogās kultūras vidē⁵ un nav jākvalificē kā “izziņošana”. Otrkārt, Portugāles Republika uzskata, ka persona, kas darbu tieši nodod sabiedrības rīcībā un kas līdz ar to veic “izziņošanu” Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē, ir persona, kas ievieto darbu serverī, no kura interneta lietotājs tam varētu piekļūt. Tā uzskata, ka hipersaites ievietotājs – ievietotājs, kas veic tikai sekundāru vai netiešu “izziņošanu,” – nenodrošina to, lai “[katrs] [darbiem] var piekļūt no pašu izvēlētas vietas pašu izvēlēta laikā”. Darbība, kas patiešām izraisa šādu rezultātu, būtu tādas personas darbība, kura ir veikusi sākotnējo izziņošanu.

24. Portugāles Republika uzskata, ka tas, ka cita persona, kas nav autortiesību īpašniece, ievietojot hipersaiti tās pārvaldītajā interneta vietnē, norāda uz trešās personas pārvaldītu interneta vietni, kura ir pieejama visiem interneta lietotājiem un kurā darbs ir nodots sabiedrības rīcībā ar autortiesību īpašnieka atļauju vai bez tās, nav “izziņošana sabiedrībai” Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē.

25. Komisija atgādina, ka savos apsvērumos lietā, kurā tika pasludināts spriedums *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76), tā tika norādījusi, ka situācijā, kad saite, uz kuras var uzklikšķināt (vai “hipersaite”) noteiktā interneta vietnē, aizved pie darba, kas ir aizsargāts ar autortiesībām un kas ir pārņemts citā interneta vietnē, kurā minētās pirmās interneta vietnes izmantotājiem tādējādi ir piekļuve šim darbam, nevar būt runas par “izziņošanu”, ņemot vērā, ka tā nav ne raidīšana, ne atkārtota raidīšana Direktīvā 2001/29 paredzētajā izpratnē.

26. *GS Media*, Vācijas Federatīvā Republika, Portugāles Republika⁶ un Slovākijas Republika, kā arī Komisija ierosina atbildēt noraidoši uz iesniedzējtiesas uzdoto pirmā jautājuma a) un b) daļu. Tās uzskata, ka nav notikusi “izziņošana sabiedrībai” Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē, ja hipersaite aizved uz trešās personas interneta vietni, kura ir brīvi pieejama visiem interneta lietotājiem un kurā attiecīgais darbs ir ticis publiskots bez tiesību īpašnieka atļaujas, un tā tas ir arī gadījumā, ja šis darbs citādi vēl nekad nav ticis publicēts ar īpašnieka atļauju.

27. Runājot par pirmā jautājuma c) daļu, *GS Media*, Vācijas Federatīvā Republika un Portugāles Republika, kā arī Komisija uzskata, ka subjektīvie elementi nav nozīmīgi “izziņošanas sabiedrībai” izvērtēšanai, jo tā ir jāveic uz objektīva pamata. Tomēr Portugāles Republika pakārtoti norāda, ka gadījumā, ja Tiesa sniegtu apstiprinošu atbildi uz pirmo vai otro prejudiciālo jautājumu, šāda izziņošana paredz to, ka hipersaites ievietotājs nepārprotami ir zinājis par to, ka sākotnējā izziņošana nav tikusi atļauta. Savukārt Slovākijas Republika uzskata, ka būtiski ir noskaidrot, vai persona, kas

5 — Vai norāde uz autoceļu, kā to tiesas sēdē ierosināja *GS Media*.

6 — Portugāles Republikas turpmākie apsvērumi ir izteikti tikai pakārtoti apsvērumiem, kuri ir pārņemti šo secinājumu 22.–24. punktā, gadījumā, ja Tiesa uzskatītu, ka nav jāatkāpjas no judikatūras, kas izriet no sprieduma *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76).

ievieto hipersaiti uz aizsargātu darbu, nevarēja nezināt to, ka agrākā šī darba publiskošana ir tikusi veikta bez tiesību īpašnieka atļaujas. Tādējādi, lai nodrošinātu Direktīvas 2001/29 mērķi, tiklīdz tiesību īpašnieks ir brīdinājis šo personu par šo apstākli vai tiklīdz cita iemesla dēļ tā nevar to nezināt, tai būtu jānovērš cits autortiesību pārkāpums, izvairoties no aizsargātā darba jaunas izziņošanas sabiedrībai.

28. Attiecībā uz otrā jautājuma a) un b) daļu *GS Media*, Vācijas Federatīvā Republika, Portugāles Republika un Slovākijas Republika, kā arī Komisija uzskata, ka ir jāsniedz noraidoša atbilde. Proti, no sprieduma *Svensson u.c.* (C-466/12, EU:C:2014:76) izrietot, ka vienīgais izšķirošais elements ir tas, vai hipersaite ļauj vai neļauj apiet ierobežojošos pasākumus, kas izveidoti vietnē, kurā atrodas aizsargātais darbs, lai ierobežotu sabiedrības piekļuvi tam. Ja to nav iespējams izdarīt un šī vietne un līdz ar to tajā izvietotais darbs potenciāli ir pieejami visiem interneta lietotājiem, neesot nozīmes tam, ka šī hipersaite atvieglo vai neatvieglo tā atklāšanu. Turklāt pretējs risinājums nebūtu praktisks un radītu būtisku juridisko nenoteiktību, kaitējot vārda un informācijas brīvībai.

29. *Sanoma u.c.* ierosina uz pirmo līdz trešo jautājumu atbildēt tādējādi, ka tādos apstākļos, kādi tiek aplūkoti pamatlietā, pilnībā apzināti ievieojot tādu hipersaiti, kas ļauj piekļūt ar autortiesībām aizsargātam darbam, kurš iepriekš nekad nav ticis publiskots ar tiesību īpašnieka piekrišanu, tiek īstenota darbība, kas ietver izziņošanu sabiedrībai. *Sanoma u.c.* uzskata, ka no Tiesas judikatūras izriet, ka ir jāņem vērā vairāki kritēriji, kuru vidū ir, pirmkārt, tas, ka pilnībā apzināti lietotājs sniedz trešajām personām tiešu piekļuvi aizsargātajiem darbiem, otrkārt, tas, ka ar savu rīcību lietotājam ir būtiska nozīme šo darbu padarīšanā par pieejamiem, treškārt, tas, ka sabiedrību, kura tādējādi piekļūst aizsargātajiem darbiem, veido nenoteikts skaits potenciālo izmantotāju vai relatīvi liels skaits personu, ceturtkārt, tas, ka ar savu rīcību lietotājs paplašina personu loku, kurām ir piekļuve aizsargātajiem darbiem, ar grupu, ko autortiesību īpašnieks saistībā ar aizsargātajiem darbiem nebija paredzējis, kad viņš deva savu piekrišanu to sākotnējai izmantošanai, un, piektkārt, tas, ka, veicot izziņošanu, lietotāja mērķis ir gūt peļņu. *Sanoma u.c.* uzskata, ka visi šie kritēriji ir izpildīti pamatlietā.

30. Francijas Republika uzskata, ka pamatlīstas apstākļos attiecīgo darbu padarīšana par pieejamiem, izmantojot saiti, uz kuras var uzklikšķināt, ietver attiecīgo darbu izziņošanu jaunai sabiedrībai, jo, ja strīdīgās fotogrāfijas nebija neatrodamas, pirms *GS Media* interneta vietnē *GeenStijl* neievietoja saiti, uz kuras var uzklikšķināt, vienīgi personas, kurām ir digitālā atslēga, varēja viegli piekļūt strīdīgajām fotogrāfijām, pirms tika ierīkota saite, uz kuras var uzklikšķināt. Tā atgādina, ka neviens elements nav ļāvis konstatēt, ka *GeenStijl* sabiedrība esot varējusi viegli atrast strīdīgās fotogrāfijas bez *GS Media* atbalsta un palīdzības. Šajā ziņā Francijas Republika atgādina, ka iesniedzējtiesa ir secinājusi, ka saites, uz kuras var uzklikšķināt, ierīkošana pilnīgi noteikti šo atrašanu padarīja vienkāršāku. Šajos apstākļos Francijas Republika uzskata, ka ir jākonstatē, ka tādas saites esamība, uz kuras var uzklikšķināt un kura lielā mērā ļauj atvieglot piekļuvi glabāšanas vietai, kurā ietvertas fotogrāfijas, kas ir aizsargātas ar autortiesībām un kas nav publicētas, ietver izziņošanu jaunai sabiedrībai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē.

31. Francijas Republika uzskata, ka, pirmkārt, autortiesību īpašnieka piekrišanai vai tās neesamībai attiecībā uz darba publiskošanu vietnē, uz ko aizved saite, uz kuras var uzklikšķināt, un otrkārt, tam, ka persona, kas nodrošina saiti, uz kuras var uzklikšķināt, iespējams, zina par to, ka tiesību īpašnieks nav devis savu piekrišanu šādi darba padarīšanai par pieejamu, nav nozīmes attiecībā uz “izziņošanas sabiedrībai” kvalificēšanu.

VI – Analīze

A – Ievada apsvērumi

32. No Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem, pārbaudi atstājot iesniedzējtiesas kompetencē, izriet, ka aizsargātie darbi, proti, fotogrāfijas, ir tikuši nodoti tādu interneta vietņu kā *Filefactory.com* un *Imageshack.us* lietotāju rīcībā bez autortiesību īpašnieka piekrišanas, taču pamatlietā šis autortiesību pārkāpums netiek aplūkots.

33. Turklāt vienas no attiecīgajām fotogrāfijām izgriezuma ievietošana vietnē *GeenStijl* nav lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu⁷, kurš attiecas vienīgi uz šajā vietnē ievietotajām hipersaitēm, priekšmets.

34. Proti, ar saviem jautājumiem iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādas hipersaites nodrošināšana interneta vietnē uz citu interneta vietni, kuru pārvalda trešā persona, kura ir pieejama visiem interneta lietotājiem un kurā ar autortiesībām aizsargātie darbi ir publiskoti bez autortiesību īpašnieka atļaujas, ir izziņošana sabiedrībai.

35. Turklāt iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai tam, ka persona, kas ievieto hipersaiti, zina vai tai būtu jāzina, ka autortiesību īpašnieks nav atļāvis darbu sākotnējo izziņošanu citā interneta vietnē, ir nozīme, piemērojot Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punktu. Visbeidzot iesniedzējtiesa jautā par to, vai un attiecīgā gadījumā kādos apstākļos tam, ka hipersaite ir padarījusi vieglāku piekļuvi attiecīgajiem darbiem, ir nozīme, piemērojot šo pašu tiesību normu.

36. Pamatlieta iekļaujas sprieduma *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76) un rīkojuma *BestWater International* (C-348/13, EU:C:2014:2315) kontekstā, kuros Tiesa ir nospriedusi, ka, lai gan tādu hipersaišu ievietošana interneta vietnē, kuras aizved pie aizsargāta darba, kas ir brīvi pieejams citā vietnē, ir “izziņošana” Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē⁸, tā nav “izziņošana sabiedrībai” šīs pašas tiesību normas izpratnē. Proti, sprieduma *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76) 24. punktā Tiesa ir nospriedusi, ka, “lai definētu jēdzienu “izziņošana sabiedrībai” Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē [...], izziņošanai turklāt ir jāattiecas uz tiem pašiem darbiem, uz ko attiecās sākotnējā izziņošana, un tai jābūt īstenotai [...] tāpat kā sākotnējai izziņošanai, izmantojot šo pašu tehnikas veidu, vēršoties pie *jaunas sabiedrības*, proti, sabiedrības daļas, ko nav ņēmuši vērā autortiesību īpašnieki, kad viņi atļāva veikt sākotnējo izziņošanu sabiedrībai”⁹.

37. Iesniedzējtiesa norāda, ka šajās lietās Tiesa nav precizējusi, vai autortiesību īpašnieka atļauja attiecībā uz aizsargāta darba publiskošanu citā interneta vietnē, uz kuru aizved hipersaite, ietekmē konstatējuma par izziņošanu sabiedrībai neesamību Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē.

38. Ir jānorāda, ka sprieduma *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76) rezolutīvās daļas pirmajā punktā Tiesa ir nospriedusi, ka Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā pantā paredzētā izziņošana sabiedrībai nav interneta vietnē veikta saišu, uz kurām var uzklikšķināt, ievietošana, kuras aizved pie darbiem, kas ir brīvi pieejami¹⁰ citā interneta vietnē¹¹.

7 — Skat. it īpaši šo secinājumu 10., 14.–17. punktu.

8 — Spriedums *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76, 20. punkts).

9 — Šajā ziņā skat. rīkojumu *BestWater International* (C-348/13, EU:C:2014:2315, 14. punkts). Mans izcēlums.

10 — Tiesa ir izmantojusi jēdzienus “brīvi sasniedzami” un “brīvi pieejami” bez izšķirības. Turklāt šķiet, ka no sprieduma *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76) izriet, ka šajā lietā aplūkotā hipersaite interneta vietnes lietotājus tieši aizved pie darbiem, kuri ir brīvi pieejami citā interneta vietnē. Tomēr pamatlietā, pārbaudi atstājot iesniedzējtiesas kompetencē, šķiet, ka attiecīgās hipersaites vietnes *GeenStijl* lietotājus tieši neaizved pie attiecīgajiem darbiem, bet novirza uz citām interneta vietnēm, kurās tiek uzglabāti ar autortiesībām aizsargātie darbi. Es uzskatu, ka šie apstākļi tāpat ir jāizskata, piemērojot Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punktu, jo darbs, kas ir aizsargāts ar autortiesībām, ir brīvi pieejams vietnē, uz kuru aizved hipersaite.

11 — Skat. arī spriedumu *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76, 32. punkts).

39. Lai gan ir taisnība, ka sprieduma motīvu daļā Tiesa vairākkārt ir minējusi, ka “autortiesību īpašnieki [...] ir atļāvuši sākotnējo izziņošanu”¹², tā rezolutīvajā daļā nav veikta neviena atsauce uz jautājumu par autortiesību īpašnieka atļaujas esamību vai neesamību attiecībā uz aizsargātā darba sākotnējo publiskošanu.

40. Turklāt ir jānorāda, ka no rīkojuma *BestWater International* (C-348/13, EU:C:2014:2315) 4. punkta izriet, ka aizsargāta darba ievietošana internetā un līdz ar to tā sākotnējā izziņošana sabiedrībai nebija veikta ar autortiesību īpašnieka atļauju. Taču Tiesa ir piemērojusi sava sprieduma lietā *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76) judikatūru un nospriedusi, ka Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkts nav pārkāpts.

41. Līdz ar to šķiet, ka no rīkojuma *BestWater International* (C-348/13, EU:C:2014:2315) izriet, ka autortiesību īpašnieka atļaujas neesamībai saistībā ar sākotnējo izziņošanu sabiedrībai nav nozīmes attiecībā uz Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punktu.

42. Šajā ziņā tomēr ir jāatzīmē, ka Tiesai adresētais prejudiciālais jautājums lietā, kurā tika pasludināts rīkojums *BestWater International* (C-348/13, EU:C:2014:2315)¹³, neattiecās tieši uz atļaujas neesamību un ka Tiesas argumentācijā attiecīgajā rīkojumā nav veikta atsauce uz šo atļaujas neesamību¹⁴.

43. Tādējādi izskatāmā lieta Tiesai sniedz iespēju noteikt, vai autortiesību īpašnieka atļauja attiecībā uz aizsargāta darba padarīšanu par pieejamu citā interneta vietnē (“sākotnējā” izziņošana) ir nepieciešama, lai konstatētu, ka tā nav izziņošana sabiedrībai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē.

44. Pirms tiek sniegta atbilde uz iesniedzējtiesas uzdotajiem jautājumiem, ir jāizvērtē Portugāles Republikas¹⁵ un Komisijas¹⁶ apsvērumi par iespēju noraidīt sprieduma lietā *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76) judikatūru par jēdzienu “izziņošana”, kas ir vajadzīgs elements, lai konstatētu “izziņošanu sabiedrībai” Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē, un tās piemērošanu hipersaitēm.

45. Proti, ja Tiesa nospriestu, ka tādu hipersaišu ievietošana interneta vietnē, kuras aizved pie aizsargātiem darbiem, kas ir brīvi pieejami citā vietnē, nevar tikt kvalificēta kā “izziņošana”, vairs nerastos jautājums par autortiesību īpašnieka atļaujas neesamību attiecībā uz viņa darba izvietojumu citās vietnēs, kuras pārvalda trešās personas.

B – Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta divi elementi

46. Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punktā ir paredzēts, ka autoriem ir ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt jebkādu savu darbu izziņošanu. No tā izriet, ka katrai¹⁷ darba izziņošanai sabiedrībai ir jāsaņem autortiesību īpašnieka atļauja.

12 — Skat., piemēram, spriedumu *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76, 27. punkts).

13 — Šajā lietā Tiesa nolēma spriest, izdodot motīvētu rīkojumu atbilstoši Tiesas Reglamenta 99. pantam “Atbildes sniegšana, izdodot motīvētu rīkojumu”, kurā ir paredzēts: “Ja uzdotais prejudiciālais jautājums ir identisks jautājumam, par kuru Tiesa jau ir sniegusi nolēmumu, ja atbilde uz šādu jautājumu skaidri izriet no judikatūras vai ja atbilde uz uzdoto prejudiciālo jautājumu nerada nekādas pamatotas šaubas, Tiesa pēc tiesneša referenta priekšlikuma un pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas jebkurā brīdī var lemt, izdodot motīvētu rīkojumu.”

14 — Proti, šajā lietā Tiesa šaubījās vienīgi par to, vai “tas, ka trešās personas darbs, kas ir publiskots interneta vietnē, ir ievietots citā interneta vietnē tādos apstākļos, kādi tiek aplūkoti pamatlietā, var tikt kvalificēts kā “izziņošana sabiedrībai” Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē pat tad, ja attiecīgais darbs nav ticis ne pārraidīts jaunai sabiedrībai, ne arī izziņots, izmantojot īpašu tehniku, kas atšķiras no sākotnējās izziņošanas”. Skat. rīkojumu *BestWater International* (C-348/13, EU:C:2014:2315, 11. punkts).

15 — Skat. šo secinājumu 22.–24. punktu.

16 — Skat. šo secinājumu 25. punktu.

17 — Spriedums *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76, 15. punkts). Proti, kā tas ir paredzēts Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punktā, šīs ekskluzīvas tiesības neizbeidzas līdz ar izziņošanu vai publiskošanu Direktīvas 2001/29 3. panta izpratnē.

47. Tomēr, lai gan Direktīvā 2001/29 nav ietverta definīcija attiecībā uz “izziņošanu sabiedrībai”¹⁸, Tiesas pastāvīgajā judikatūrā ir precizēts, ka šis jēdziens apvieno divus kumulatīvus elementus, proti, darba “izziņošanu” un tā izziņošanu “sabiedrībai”¹⁹.

1) Par pirmo elementu

48. Attiecībā uz jēdzienu “izziņošana” ir jānorāda, ka Direktīvas 2001/29 preambulas 23. apsvērumā it īpaši ir norādīts, ka izziņošana sabiedrībai “attiecas uz darba visa veida *raidīšanu vai atkārtotu raidīšanu* sabiedrībai, [kura nav klāt vietā, kur notikusi sākotnējā raidīšana,] izmantojot vai neizmantojot vadus, tajā skaitā raidīšanu ēterā”²⁰.

49. Turklāt sprieduma *Circul Globus București* (C-283/10, EU:C:2011:772)²¹ 40. punktā Tiesa ir nospriedusi, ka tiesības uz izziņošanu sabiedrībai “*neattiecas uz darbībām, kuras neietver darba “raidīšanu” vai “atkārtotu raidīšanu”*”²².

50. Tomēr Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punktā nav atsauces uz raidīšanas vai atkārtotas raidīšanas darbībām, bet plašā nozīmē ir paredzēts, ka izziņošana sabiedrībai ietver “*publiskošanu*”²³. Šis izziņošanas jēdziena plašais skaidrojums²⁴, manuprāt, atbilst Eiropas likumdevēja vēlmei nodrošināt “augstu intelektuālā īpašuma aizsardzības līmeni”²⁵ un nodrošina arī to, ka izziņošanas jēdziens ir elastīgs un ātri nekļūst novecojis tehnoloģiju pastāvīgas attīstības dēļ²⁶.

51. Direktīvas 2001/29 preambulas 23. apsvēruma formulējums bija licis Komisijai lietā *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76) aizstāvēt apgalvojumu, ka jēdzienam “izziņošana” būtu jāattiecas tikai uz “raidīšanu” vai “atkārtotu raidīšanu”, kas tā nebūtu tādas hipersaites gadījumā, kura ievietota noteiktā interneta vietnē un kura aizved pie darba, kas ir aizsargāts ar autortiesībām un kas ir pārņemts citā interneta vietnē, kurā tādējādi pirmās interneta vietnes apmeklētāji ir piekļuvuši šim darbam²⁷.

52. Šis apgalvojums nav ticis pieņemts, jo sprieduma *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76) 19. punktā Tiesa ir nospriedusi, ka, “lai būtu notikusi “izziņošana”, pietiek ar to, ka darbs ir nodots sabiedrības rīcībā un personas, kas veido šo sabiedrību, var tam piekļūt, un izšķirošais nav tas, vai viņi šo iespēju izmanto”.

53. Ņemot vērā iepriekš minēto, vai ir notikusi “izziņošana”, ja interneta vietnē ievietotā hipersaite novirza uz citu interneta vietni, tādējādi ļaujot tās apmeklētājiem piekļūt aizsargātam darbam, kurš ir brīvi pieejams šajā citā vietnē?

18 — Spriedums *Football Association Premier League* u.c. (C-403/08 un C-429/08, EU:C:2011:631, 184. un 185. punkts).

19 — Skat. spriedumu *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76, 16. punkts un tajā minētā judikatūra). Skat. pēc analogijas spriedumu *C More Entertainment* (C-279/13, EU:C:2015:199, 25. punkts), kas attiecas uz Direktīvas 2001/29 3. panta 2. punktu.

20 — Mans izcēlums.

21 — Ir jāuzsver, ka šis spriedums tika pasludināts pirms sprieduma *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76).

22 — Mans izcēlums.

23 — Mans izcēlums.

24 — Un tehnoloģiski neitrālais.

25 — Skat. Direktīvas 2001/29 preambulas 4. un 9. apsvērumu un spriedumu *Football Association Premier League* u.c. (C-403/08 un C-429/08, EU:C:2011:631, 186. punkts). Sprieduma *Bezpečnostní softwarová asociace* (C-393/09, EU:C:2010:816) 54. punktā Tiesa ir nospriedusi, ka “no Direktīvas 2001/29 preambulas [23. apsvēruma] izriet, ka jēdziens “izziņošana sabiedrībai” ir jāsaprot *plašā nozīmē*. Šāda interpretācija ir noteikti nepieciešama, lai sasniegtu galveno minētās direktīvas mērķi, kas, kā izriet no tās preambulas [9. un 10. apsvēruma], ir nodrošināt augstu aizsardzības līmeni arī autoriem, kas viņiem ļautu saņemt atbilstošu atlīdzību par viņu darbu izmantošanu gadījumā, kad notiek izziņošana sabiedrībai”. Mans izcēlums.

26 — Sprieduma *Circul Globus București* (C-283/10, EU:C:2011:772) 38. punktā Tiesa ir nospriedusi, ka, “runājot par Direktīvā 2001/29 izvirzīto mērķi, ir jānorāda, ka no tās preambulas 2. un 5. apsvēruma izriet, ka tās mērķis ir izveidot vispārēju un elastīgu tiesisku regulējumu Savienības līmenī, lai veicinātu informācijas sabiedrības attīstību, un pielāgot un papildināt esošos tiesību aktus autortiesību un blakustiesību jomā, lai ņemtu vērā tehnoloģijas attīstību, kas izraisa jaunu aizsargāto darbu izmantošanas veidu parādīšanos”.

27 — Skat. šo secinājumu 25. punktu.

54. Lai gan ir taisnība, ka interneta vietnē ievietotas hipersaites lielā mērā atvieglo citu vietņu, kā arī aizsargāto darbu, kuri ir pieejami šajās vietnēs, atklāšanu²⁸ un līdz ar to pirmās vietnes izmantotājiem piedāvā ātrāku un tiešāku piekļuvi²⁹ šiem darbiem, es uzskatu, ka hipersaites, kuras, lai arī tieši aizved pie aizsargātiem darbiem, tos “*nepadara par pieejamiem*” sabiedrībai, ja tie jau ir brīvi pieejami citā vietnē, bet gan tikai atvieglo to atklāšanu. Kā savos apsvērumos norāda Portugāles Republika, darbību, kura patiešām ir “*padarīšana par pieejamu*”, ir veikusi persona, kas ir īstenojusi sākotnējo izziņošanu³⁰.

55. Turklāt norādišu, ka spriedumā *Football Association Premier League* u.c. (C-403/08 un C-429/08, EU:C:2011:631), kurā ir konstatēta “[darba] izziņošana sabiedrībai”, Tiesa ir uzsvērusi faktu, ka, piemēram, attiecībā uz televīzijas signāla piedāvāšanu viesnīcas numuros, izmantojot televizorus, bez viesnīcas *iejaukšanās* darbs nebūtu bijis pieejams viesnīcas klientiem³¹.

56. Šajā ziņā sprieduma *Football Association Premier League* u.c. (C-403/08 un C-429/08, EU:C:2011:631) 195. un 196. punktā Tiesa ir nospriedusi, ka kafējnīcas-restorāna īpašnieks veic “izziņošanu sabiedrībai”, ja viņš ar televizora ekrāna un skaļruņu palīdzību apzināti ļauj šiem klientiem piekļūt pārraidītajam raidījumam, kas ietver aizsargātus darbus, “*ņemot vērā, ka bez kafējnīcas-restorāna īpašnieka iejaukšanās šajā iestādē klātesošie klienti nevarētu uztvert raidītos darbus, pat ja tie atrastos minētā raidījuma pārklājuma zonā*”³².

57. No tā izriet, ka, lai konstatētu “izziņošanas” darbību, personas, kas ievieto hipersaites, iejaukšanās darbībai ir jābūt nepieciešamai vai tādai, kam ir svarīga nozīme³³, lai izmantotu vai baudītu darbus.

58. Tomēr ir jāuzsver, ka citos spriedumos, it īpaši spriedumā *SGAE* (C-306/05, EU:C:2006:764, 42. punkts) un spriedumā *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76, 27. un 31. punkts), Tiesa ir analizējusi šo iejaukšanās nepieciešamības kritēriju, lai konstatētu, ka nebija notikusi izziņošana *jaunai sabiedrībai*³⁴.

59. Manuprāt, iejaukšanās nepieciešamības kritērijs var tikt izprasts, vienīgi izvērtējot izziņošanas darbības esamību³⁵. Proti, tieši šajā brīdī, iespējams, notiek publiskošana Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē.

60. Līdz ar to es uzskatu, ka interneta vietnē ievietotās hipersaites uz darbiem, kuri ir aizsargāti ar autortiesībām un kuri ir brīvi pieejami citā vietnē, nevar tikt kvalificētas kā “izziņošana” Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē, jo vietnes pārvaldītāja, kas ievieto hipersaiti un kas šajā lietā ir *GS Media*, iejaukšanās nav nepieciešama attiecīgo fotogrāfiju publiskošanai interneta lietotājiem, tostarp tiem, kuri apmeklē vietni *GeenStijl*.

28 — Es uzskatu, ka milzīgā informācijas daudzuma dēļ, kas pieejams internetā, bez hipersaitēm šāda informācija faktiski būtu neatklājama. Manuprāt, hipersaites pašlaik ir nepieciešams interneta arhitektūras elements.

29 — Skat. spriedumu *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76, 18. punkts).

30 — Skat. šo secinājumu 22.–24. punktu.

31 — Skat. arī pēc analogijas spriedumus *SCF* (C-135/10, EU:C:2012:140, 82. un 92. punkts) un *Phonographic Performance* (Īrija) (C-162/10, EU:C:2012:141, 31. punkts), kuri attiecas nevis uz Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punktu, bet uz pārraidītās fonogrammas “izziņošanu sabiedrībai” Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvas 2006/115 par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām intelektuālā īpašuma jomā (OV L 376, 28. lpp.) 8. panta 2. punkta izpratnē.

32 — Mans izcēlums.

33 — It īpaši skat. sprieduma *SCF* (C-135/10, EU:C:2012:140) 82. punktu, kurā Tiesa savas analīzes par izziņošanas esamību un par Tiesas judikatūru spriedumā *Football Association Premier League* u.c. (C-403/08 un C-429/08, EU:C:2011:631) ietvaros ir atsaukusies uz “*lietotāja svarīgo nozīmi*”, proti, šajā lietā – uz viesnīcas un kafējnīcas-restorāna īpašnieka svarīgo nozīmi, kad viņš, pilnībā apzinoties savas rīcības sekas, veic darbības, lai saviem klientiem sniegtu pieeju pārraidītajam raidījumam, kas ietver aizsargātu darbu. Mans izcēlums.

34 — Skat. šo secinājumu 36. punktu.

35 — Proti, pirmo elementu, kas prasīts Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punktā, lai būtu notikusi izziņošana sabiedrībai. Attiecībā uz otro elementu skat. šo secinājumu 65.–70. punktu.

61. Ņemot vērā, ka kumulatīvie elementi, kas nepieciešami, lai konstatētu “izziņošanu sabiedrībai”, piemērojot Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punktu, nav izpildīti, jautājums par autortiesību īpašnieka atļaujas neesamību attiecībā uz tā darba izvietojumu citās vietnēs, kuras pārvalda trešās personas³⁶, manuprāt, ir nebūtisks.

62. Līdz ar to es uzskatu, ka uz iesniedzējtiesas uzdoto pirmā jautājuma a) un b) daļu ir jāatbild noraidoši.

63. Turklāt, lai gan no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem skaidri izriet, ka *GS Media* zināja, ka attiecīgās fotogrāfijas, kuras bija pieejamas tādās vietnēs kā *Filefactory.com* un *Imageshack.us*, bija pirātiskas fotogrāfijas un ka tā vietnē *GeenStijl* nodrošināja hipersaites uz citām vietnēm, acīmredzami neņemot vērā šo darbu autortiesības, es uzskatu, ka, tā kā nav notikusi izziņošana Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē, *GS Media* pamatojumiem un tam, ka tā zināja vai tai bija jāzina, ka attiecīgo fotogrāfiju sākotnējā izziņošana šajās citās vietnēs nebija notikusi ar *Sanoma* atļauju vai ka šīs fotogrāfijas arī iepriekš nebija publicētas ar tās piekrišanu, nav nozīmes, piemērojot šo tiesību normu.

64. No tā izriet, ka uz iesniedzējtiesas uzdoto pirmā jautājuma c) daļu ir jāatbild noraidoši.

2) Par otro elementu

65. Tā kā es uzskatu, ka viens no kumulatīvajiem elementiem, kuri nepieciešami, lai konstatētu “izziņošanu sabiedrībai”, piemērojot Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punktu, nav izpildīts, es tikai pakārtoti izskatīšu otro elementu, kas prasīts Direktīvā 2001/29, proti, darba izziņošanu “sabiedrībai”³⁷.

66. Ir skaidrs, ka, ņemot vērā, ka hipersaites vietnē *GeenStijl* attiecas uz visiem potenciālajiem šīs vietnes izmantotājiem, proti, nenoteiktu un diezgan lielu saņēmēju skaitu, šīs hipersaites patiešām ir vērstas uz sabiedrību³⁸. Savukārt es uzskatu, ka “jaunas sabiedrības” kritērijs, kāds tas ir paredzēts sprieduma *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76) 24. un 31. punktā, nav piemērojams un katrā ziņā nav izpildīts šajā lietā.

67. It īpaši no spriedumiem *Football Association Premier League* u.c. (C-403/08 un C-429/08, EU:C:2011:631, 197. punkts) un *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76, 24. un 31. punkts) izriet, ka jaunas sabiedrības kritērijs ir piemērojams tikai tad, ja autortiesību īpašnieks ir atļāvis sākotnējo izziņošanu sabiedrībai. Ņemot vērā, ka pamatlietā šāda atļauja netika sniegta, “jaunas sabiedrības” kritērijs nav piemērojams.

68. Turklāt Tiesa sprieduma *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76) 28. un 30. punktā ir nospriedusi, ka, ja “nav jaunas sabiedrības, katrā ziņā autortiesību īpašnieku atļauja neattiecas” uz attiecīgo izziņošanu sabiedrībai, proti, šajā lietā uz hipersaišu uz citām interneta vietnēm, kurās ar autortiesībām aizsargātie darbi ir brīvi pieejami sabiedrībai, ievietošanu.

36 — Piemēram, vietnēs *Filefactory.com* un *Imageshack.us*. Šajā ziņā skat. spriedumu *SBS Belgium* (C-325/14, EU:C:2015:764, 15. un 24. punkts).

37 — Skat. spriedumu *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76, 16. punkts un tajā minētā judikatūra).

38 — Sprieduma *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76) 21. punktā Tiesa ir nospriedusi, ka “attiecībā uz otro iepriekšminēto elementu, proti, ka ar autortiesībām aizsargāts darbs ir jāizziņo “sabiedrībai”, no Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izriet, ka jēdziens “sabiedrība” iepriekš minētās normas izpratnē nozīmē nenoteiktu potenciālo saņēmēju skaitu un turklāt paredz diezgan lielu personu skaitu”. Sprieduma 22. punktā tā piebilst, ka “tāda izziņošana, ko veicis interneta vietnes uzturētājs, izmantojot saites, uz kurām var uzklikšķināt, attiecas uz visiem potenciālajiem šīs personas uzturētās interneta vietnes izmantotājiem, kas ietver nenoteiktu un diezgan lielu personu skaitu” un līdz ar to ietver izziņošanu sabiedrībai. Skat. spriedumu *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76, 23. punkts).

69. Turklāt, pat ja Tiesa nolemtu, ka šis kritērijs ir piemērojams tad, ja autortiesību īpašnieks nav atļāvis pirmo izziņošanu sabiedrībai, no sprieduma *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76, 27. punkts) izriet, ka tas ir izpildīts tikai tad, ja iejaukšanās, interneta vietnes pārvaldītājam ievieojot hipersaites, bija nepieciešama, lai darbi tiktu publiskoti jaunai sabiedrībai³⁹, proti, sabiedrībai, kuru netika ņēmis vērā autortiesību īpašnieks, ļaujot attiecīgo darbu sākotnējo izziņošanu sabiedrībai.

70. Tomēr gadījumā, ja šajā lietā aplūkotās fotogrāfijas bija brīvi pieejamas visiem interneta lietotājiem citās vietnēs⁴⁰, šāda iejaukšanās no *GS Media* puses nebija nepieciešama šādai publiskošanai. Tādējādi, neesot “jaunai sabiedrībai”, nerodas jautājums par autortiesību īpašnieka atļauju attiecībā uz sākotnējo izziņošanu.

71. Es uzreiz piebildīšu, ka šie secinājumi balstās uz pieņēmumu, ka attiecīgie darbi bija “brīvi pieejami” visiem interneta lietotājiem⁴¹ trešo personu vietnēs, kas skaidri neizriet no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu. Vai *GS Media* iejaukšanās bija nepieciešama, lai tos nodotu vietnes *GeenStijl* apmeklētāju rīcībā? No Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem pretrunīgi izriet, ka, no vienas puses, trešo personu vietnēs ir veikti pieeju ierobežojoši pasākumi saistībā ar attiecīgajām fotogrāfijām un ka, no otras puses, hipersaites tikai zināmā mērā ir atvieglojušas šo piekļuvi⁴².

72. Atstājot pārbaudi iesniedzējtiesas ziņā, šķiet, ka šis faktu jautājums vēl arvien tiesā nav atrisināts.

73. Katrā ziņā no sprieduma *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76, 31. punkts) izriet, ka, ja hipersaite ļauj vietnes, kurā tā atrodas, lietotājiem “apiet aizsardzības pasākumus”⁴³, kuri tiek īstenoti trešo personu vietnēs, lai ierobežotu piekļuvi aizsargājamiem darbiem⁴⁴, tad attiecīgā hipersaite ir nepieciešama iejaukšanās, bez kuras minētie lietotāji nevarētu aplūkot darbus. No tā izriet, ka ar šo iejaukšanos darbi tiek nodoti attiecīgās vietnes apmeklētāju rīcībā, proti, šajā lietā vietnes *GeenStijl* apmeklētāju rīcībā, un tādējādi tā ietver izziņošanu sabiedrībai, kam ir nepieciešama autortiesību īpašnieka atļauja, piemērojot Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punktu.

74. Turpretī no sprieduma *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76) 31. punkta skaidri izriet, ka nepietiek ar to, ka hipersaite atvieglo vai padara vieglāku interneta lietotāju piekļuvi attiecīgajam darbam⁴⁵. Līdz ar to es pievienojos *GS Media*, Vācijas Federatīvās Republikas, Portugāles Republikas, Slovākijas Republikas, kā arī Komisijas apsvērumiem, kuri ir norādīti šo secinājumu 28. punktā, lai sniegtu noraidošu atbildi uz iesniedzējtiesas uzdoto otrā jautājuma a) un b) daļu.

39 — Skat. arī pēc analogijas spriedumu *SGAE* (C-306/05, EU:C:2006:764, 42. punkts), kurā Tiesa ir nospriedusi, ka “viesnīcas klienti ir šāda jauna sabiedrība. Ēterā pārraidīta darba izplatīšana šiem klientiem, izmantojot televizorus, nav vienkāršs tehnisks līdzeklis, kā garantēt vai uzlabot sākotnējā raidījuma uztveršanu savā pārklājuma zonā. Tieši pretēji – viesnīca ir iestāde, kas, pilnībā apzinoties savas rīcības sekas, iejaucas, lai nodrošinātu saviem klientiem piekļuvi aizsargātiem darbiem. Ja nenotiktu šī iejaukšanās, tās klienti, atrodoties minētajā zonā, principā nevarētu uztvert pārraidīto darbu”. Mans izcēlums.

40 — It īpaši vietnēs *Filefactory.com* un *Imageshack.us*.

41 — Šajā ziņā ir jāatgādina, ka lietā, kurā tika pasludināts spriedums *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76, 25. un 26. punkts), attiecīgie darbi bija brīvi pieejami, jo uz pieeju tiem *Göteborgs-Posten* interneta vietnē neattiecās neviens ierobežojošs pasākums. Tādējādi visi interneta lietotāji varēja tiem brīvi piekļūt.

42 — *Gerechthof Amsterdam* (Amsterdamsas Apelācijas tiesa) uzskatīja, ka *Sanoma* u.c. nav pierādījusi, ka lietotāja ievietotas datnes vietnē *Filefactory.com* tik un tā paliek privātas datnes, un secināja, ka “būtu citādi, ja lietotājs izpaustu savu digitālo atslēgu vai ja to izdarītu kāda trešā persona”. Šajā ziņā *Sanoma* u.c. iesniedza pretapelācijas sūdzību iesniedzējtiesā, norādot, ka “fotogrāfijas bija ievietotas “digitālajā seifā” vai ka vismaz šīs fotogrāfijas tika nodotas sabiedrībai, kura, ja vien netiek īstenoti sarežģītāki pasākumi, bez šīs iejaukšanās nebūtu varējusi tām piekļūt, un tādējādi šai sabiedrībai tās būtu palikušas nesasniedzamas”. Skat. lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu 6.1.2. un 6.1.3. punktu.

43 — Šajā ziņā skat. Direktīvas 2001/29 6. pantā minētos efektīvos tehnoloģiskos pasākumus.

44 — Tiesa uzskata, ka “tad, ja saite, uz kuras var uzklikšķināt, ļauj interneta vietnes, kurā atrodas šī saite, lietotājiem apiēt aizsardzības pasākumus, kas izveidoti vietnē, kurā atrodas aizsargājams darbs, lai ierobežotu sabiedrības pieeju un atļautu to tikai abonentiem, un tādējādi rada iejaukšanos, bez kuras minētie lietotāji nevarētu izmantot izplatītos darbus, visi šie lietotāji ir jāuzskata par jaunu sabiedrību, ko nav nēmuši vērā autortiesību īpašnieki brīdī, kad viņi atļāva veikt sākotnējo izziņošanu tādējādi, lai šī īpašnieku atļauja attiektos uz šo izziņošanu sabiedrībai”. Skat. spriedumu *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76, 31. punkts). Skat. pēc analogijas Direktīvas 2001/29 6. pantu par saistībām attiecībā uz tehnoloģiskiem pasākumiem un spriedumu *Nintendo* u.c. (C-355/12, EU:C:2014:25, 24. punkts).

45 — Ir vajadzīga “iejaukšanās, bez kuras [...] lietotāji nevar izmantot [...] darbus”. Spriedums *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76, 31. punkts). Mans izcēlums.

C – Iesniedzējtiesas trešais jautājums un citu apstākļu esamība

75. Trešajā jautājumā iesniedzējtiesa šaubās par to, vai ir jāņem vērā citi apstākļi, lai atbildētu uz jautājumu, vai ir notikusi izziņošana sabiedrībai, ja hipersaite sniedz piekļuvi darbam, kura publiskošanu interneta vietnē autortiesību īpašnieks vēl nekad nav atļāvis.

76. Norādišu, ka sprieduma *Svensson* u.c. (C-466/12, EU:C:2014:76) 41. punktā Tiesa ir nospriedusi, ka Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to nepieļauj, ka dalībvalsts var paredzēt plašāku autortiesību īpašnieku aizsardzību, nosakot, ka izziņošanas sabiedrībai jēdziens ietver darbības, kas pārsniedz minētajā tiesību normā paredzēto.

77. Turklāt, neraugoties uz faktu, ka pamatlietā aplūkotā hipersaišu ievietošana, manuprāt, principā neietver “izziņošanu sabiedrībai” Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē, es uzskatu, ka atšķirīga šīs tiesību normas interpretācija būtiski kaitētu interneta darbībai un apdraudētu vienu no galvenajiem Direktīvas 2001/29 mērķiem, proti, informācijas sabiedrības attīstību Eiropā⁴⁶. Turklāt šāda interpretācija draudētu izkropļot “taisnīg[a] līdzsvar[a] starp dažādu kategoriju tiesību subjektu [īpašnieku] tiesībām un interesēm un dažādu kategoriju tiesību subjektu [īpašnieku] un aizsargātu tiesību objektu izmantotāju tiesībām un interesēm”⁴⁷ izveidošanu.

78. Ir skaidrs, ka hipersaišu ievietošana, ko veic interneta lietotāji, ir vienlaikus gan sistemātiska, gan nepieciešama pašreizējai interneta arhitektūrai⁴⁸. Lai gan pamatlietas attiecīgie apstākļi ir īpaši nepārprotami⁴⁹, uzskatu, ka kopumā interneta lietotāji nezina un viņu rīcībā nav līdzekļu, lai pārbaudītu, vai aizsargāta darba, kas ir brīvi pieejams internetā, sākotnējā izziņošana sabiedrībai ir veikta ar autortiesību īpašnieka piekrišanu vai bez tās. Ja interneta lietotāji katru reizi, kad viņi ievieto hipersaiti uz darbiem, kuri ir brīvi pieejami citā interneta vietnē, tiktu pakļauti prasību riskam par autortiesību pārkāpumiem, piemērojot Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punktu, viņi būtu daudz atturīgāki tās ievietot, kaitējot interneta raitai darbībai un pašai tā arhitektūrai, kā arī informācijas sabiedrības attīstībai.

79. Manuprāt, no šādas iejaukšanās interneta darbībā ir jāizvairās. Katrā ziņā es uzskatu, ka jēdziena “izziņošana sabiedrībai” paplašināšanai, kas ietvertu hipersaišu uz darbiem, kuri ir brīvi pieejami citā interneta vietnē, ievietošanu, būtu nepieciešama Eiropas likumdevēja rīcība.

D – Tiesību aizsardzības līdzekļi, kuri ir pieejami autortiesību īpašniekam

80. Lai gan es uzskatu, ka tāds interneta vietnes pārvaldītājs kā *GS Media* principā⁵⁰ nav pārkāpis Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punktu, ieviejojot pamatlietā aplūkotās hipersaites, tas tomēr nenozīmē, ka autortiesību īpašniekam nav tiesību aizsardzības līdzekļu, lai nodrošinātu savu intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību un ievērošanu.

81. Pats par sevi saprotams, ka autortiesību īpašnieks var tiesā celt prasību par savu intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu pret personu, kas ir veikusi sākotnējo izziņošanu sabiedrībai bez viņa atļaujas⁵¹. Ir taisnība, ka, tā kā šajā lietā šī persona ir palikusi nezināma, šāda prasība autortiesību īpašniekam nav noderīga.

46 — Skat. Direktīvas 2001/29 preambulas 2. apsvērumu.

47 — Skat. Direktīvas 2001/29 preambulas 31. apsvērumu.

48 — Skat. šo secinājumu 54. punktu un 28. zemsvītras piezīmi.

49 — Šķiet, ka *GS Media* ir rīkojusies, pilnībā apzinoties situāciju un nekādi neņemot vērā *Sanoma* intereses. Skat. šo secinājumu 11. punktu.

50 — Šis secinājums balstās uz pieņēmumu, ka attiecīgie darbi ir brīvi pieejami citā interneta vietnē.

51 — Skat., piemēram, tiesību aizsardzības līdzekļus, kuri ir paredzēti Direktīvas 2004/48 9.–16. pantā.

82. Tomēr saskaņā ar Direktīvas 2001/29 8. panta 3. punktu un Direktīvas 2004/48 11. panta trešo teikumu intelektuālā īpašuma tiesību īpašnieki var lūgt izdot rīkojumu attiecībā uz tādu interneta vietņu kā *Filefactory.com* un *Imageshack.us* pārvaldītājiem, kuri darbojas kā starpnieki⁵² minēto tiesību normu izpratnē, ņemot vērā, ka to pakalpojumus šādu vietņu lietotāji var izmantot, lai pārkāptu intelektuālā īpašuma tiesības⁵³.

83. Šajā ziņā Direktīvas 2001/29 preambulas 59. apsvēruma, kas attiecas uz “starpniekiem”, redakcija ir īpaši skaidrojoša. Saskaņā ar šo preambulas apsvērumu “digitālajā vidē trešās personas jo īpaši var izmantot starpnieku pakalpojumus, lai veiktu nelikumīgas darbības. Daudzos gadījumos *attiecīgie starpnieki ir izdevīgā stāvoklī un var pabeigt attiecīgās nelikumīgās darbības*. Tāpēc, neskarot citas pieejamās sankcijas un tiesiskās aizsardzības līdzekļus, tiesību subjektiem vajadzētu būt iespējai pieprasīt rīkojumu pret starpnieku, kas trešās personas uzdevumā pārkāpj tiesības, kuras attiecas uz aizsargātu darbu vai citu tiesību objektu tīklā⁵⁴”.

84. No minētā izriet, ka rīkojums, piemērojot Direktīvas 2001/29 8. panta 3. punktu un Direktīvas 2004/48 11. panta trešo teikumu, attiecas uz sākotnējo izziņošanu sabiedrībai, kas veikta, pārkāpjot autortiesības, un, manuprāt, ir tiešs un piemērots līdzeklis, lai novērstu šo pārkāpumu.

85. Turklāt tādu vietņu kā *Filefactory.com* un *Imageshack.us* pārvaldītāji zināmos apstākļos var būt atbildīgi, piemērojot tiem valsts tiesības, par šo vietņu lietotāju piedāvātās informācijas glabāšanu savos serveros.

86. Proti, lai gan Direktīvas 2000/31 14. panta mērķis ir ierobežot vai atcelt gadījumus, kuros saskaņā ar valsts tiesībām informācijas sabiedrības starpnieku pakalpojumu sniedzējiem var tikt uzlikta atbildība, attiecīgajiem atbrīvojumiem tiek piemēroti stingri nosacījumi. Šajā ziņā sprieduma *L'Oréal u.c.* (C-324/09, EU:C:2011:474) 119. punktā Tiesa ir nospriedusi, ka glabāšanas pakalpojumu sniedzēju⁵⁵ situācijā, kad viņš ir vienīgi tīri tehniski un automātiski apstrādājis informāciju, saskaņā ar Direktīvas 2000/31 14. panta 1. punktu var atbrīvot no jebkādas atbildības tikai ar nosacījumu, ka viņam nav bijis “faktisku zināšanu par nelegālu darbību vai informāciju”, un attiecībā uz zaudējumu atlīdzību – ka viņš “nezin[āja] par faktiem vai apstākļiem, kas liecina par nelegālu darbību vai informāciju”, vai ka pēc šādu ziņu iegūšanas viņš rīkojās ātri, lai izņemtu šādu informāciju vai liegtu tai piekļuvi”.

87. Ir jāatzīmē, ka vietņu *Filefactory.com* un *Imageshack.us* pārvaldītāji apmierināja *Sanoma* lūgumu izņemt attiecīgās fotogrāfijas no savām interneta vietnēm⁵⁶. No tā izriet, ka hipersaites vietnē *GeenStijl* uz citām vietnēm ir tikušas padarītas par neefektīvām.

52 — Pārbaudi atstājot iesniedzējtiesas ziņā, šķiet, ka tādu vietņu kā *Filefactory.com* un *Imageshack.us* pārvaldītāji, kuri glabā savos serveros jo vietņu lietotāju piedāvāto informāciju, ir glabāšanas pakalpojumu sniedzēji Direktīvas 2000/31 14. panta izpratnē un “starpnieki” Direktīvas 2001/29 8. panta 3. punkta un Direktīvas 2004/48 11. panta trešā teikuma izpratnē. Šajā ziņā skat. spriedumu *SABAM* (C-360/10, EU:C:2012:85, 27. un 28. punkts).

53 — Šajā ziņā skat. spriedumu *SABAM* (C-360/10, EU:C:2012:85, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

54 — Mans izcēlums.

55 — Direktīvas 2000/31 14. panta izpratnē.

56 — Skat. šo secinājumu 11. un 12. punktu.

VII – Secinājumi

88. Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ierosinu Tiesai uz *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem atbildēt šādi:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka hipersaites ievietošana interneta vietnē uz citu interneta vietni, kurā ar autortiesībām aizsargāti darbi ir brīvi pieejami sabiedrībai bez autortiesību īpašnieka atļaujas, nav šajā tiesību normā paredzētā izziņošana sabiedrībai;
- 2) Direktīvas 2001/29/EK 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nav nozīmes tam, ka persona, kas interneta vietnē ievieto hipersaiti uz citu interneta vietni, kurā ar autortiesībām aizsargāti darbi ir brīvi pieejami sabiedrībai, zina vai tai būtu jāzina, ka autortiesību īpašnieks nav atļāvis attiecīgo darbu izvietošanu šajā citā interneta vietnē vai ka turklāt tie iepriekš nav tikuši publiskoti ar tiesību īpašnieka piekrišanu;
- 3) Direktīvas 2001/29/EK 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda hipersaite uz citu interneta vietni, kurā ar autortiesībām aizsargāti darbi ir brīvi pieejami sabiedrībai, kas atvieglo vai padara vieglāku interneta lietotāju piekļuvi attiecīgajiem darbiem, nav “izziņošana sabiedrībai” šīs tiesību normas izpratnē.